

Katsokaa taivaan lintuja!

Kesäaamuina herään usein ennen herätyskelloa lintujen lauluun. Alkukesän aamusinfonian artisteista helposti tunnistettavissa ovat ainakin pirteä-ääninen peippo, rytmikäs kirjosiippo ja sirkuttava varpunen. Heinäkuussa vielä käkikin kukkuu ja sepelkyyhky huhuilee. Kirkon ympäristön nurmikentillä hyönteisten perässä säntäilevät rastaat ovat myös tuttu näky. Silmänräpäyksessä linnun saaliiksi on saattanut joutua kymmeniä hyönteisiä. Pitkäjänteisyyttä linnuilta todella edellytetään, koska jo yhden kirjosiippopoikueenkin ruokkimiseen tarvitaan runsaan kahden viikon aikana keskimäärin 15 000 hyönteistä.

Raamatusta ja kirkkotaiteesta useimmiten esiintyvä lintu on kyyhkynen, Pyhän Hengen symboli. Kotkan on tulkittu symboloivan Jumalan sanan pelastavaa voimaa, pöllön yksinäisyyttä, haikaran hellyyttä ja kanaemon Jumalan rakkautta. Köyhyyden ja vaatimattomuuden lintuakaan, varpusta, ei Jumala unohda.

Linnunpönttöjen kiinnittäminen pihapuihin, lintujen pesimärauhan kunnioittaminen ja talvehtivien lintujen lisäruokinta kylmimpinä kuukausina ovat oivia tapoja toteuttaa meille ihmisille uskottua vastuutehtävää eli luomakunnan varjelemista. Lintujen havainnointi lähiluonnossa on mukavaa ja rentouttavaa ajanvietettä, johon ei tarvita erikoisvarusteita. Lisätietoa linnuista löytyy helposti esimerkiksi luontoportti.com-sivustolta ja kirjaston kokoelmista.

Sonja Mäkinen
viestintäasiantuntija
Orimattilan seurakunta